

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ars minor

Donatus, Aelius

[Köln], [um 1490]

PRepolitio quid est pars [oratonis] [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-289404](#)

halecta. ab hoc lecto. Et pli ntō bū lecti. he lecte. hec lecta.
Htō horz lectorz. hāz lectaz. horz. lectorum. Dtō his lectis
Accō bos lectos. has lectas. heclecta. Utō o lecti lectie lec-
ta. Ablatiuo ab his lectis

Amandus

Egendus p̄cipiū veniens a p̄bo passiū epis futuri Docendus
mūneri singularis figure simplicis casus nū. qd decli Audiendus
nabis sic. Atō hic legēdus. hec legēda. hoc legendū. Beniti
uo huīs legēde legēdi Dtō huic legendo legēdele
do Accō hūc legendū. hanc legēdā. hoc legendū. Utō ole
gēde legēda legendū Abltō ab hoc legēdo. ab hac legēda.
ab hoc legēdo. Et pli ntō bū legēdi. he legēde. hec legēda.
Htō horz legēdor. harū legēdaz. horz. legēdor. Dtō hūs
legēdis Accō bos legēdos. has legēdas. hec legēda. Utō
o legēdi legēde legēda. Ablatiuo ab his legēdis.

Coniunctio quid est pars Sexta pars
orōnis dr cō
coniunctio
orōnis annectēs ordināz sententiā. Cōiunctio
ni qd accidit. tria. q potestas figura z ordo. Hote
stas cōiunctionū q spēs bz. qnqz. qz. copulatiuas disiuncti
uas expletuas causales z rōnales. Da copulatiuas vt et etqz
at atqz ac ast. Da disiunctiuas. vt aut ve v'l ne nec an neqz. Da
expletuas. vt qdē equidē saltē videlicet qz qz qz aut por
ro licet tñ veritamē sui autē sinalit. Da cāles. vissi etiā si
siquidē qn qnqz qdē. qn qnē qnē tñ seu sine neue nam
nāqz ni nisi nisi ne sed interea quāobrē p̄se qm itē icēs cete
rim aliohī p̄teres. Da rōnales. vt ita itaqz etiā enim uero qz
qz propt qn qnqz qdē qppē nēpe ergo ideo igī scz videlicet p̄
p̄terea idcirco. Figure cōiunctionū qz sunt. due. qz simplex
vt nā. cōposita vt nāqz. Ordo cōiunctionū in quo est. qz aut
p̄positiue cōiunctiōes sūt vt at ac ast. aut subiunctiue. vt qz ve
ne. aut cōmunes vt et ergo ideo ligitur.

Prepositio quid est pars Septima ps
orōnis dr pre
posiūo.
orōnis q p̄posita alijs pribz in orōne significatio
nē eaz aut cōplet aut mutat aut minuit. Preponi qd accidit
vnū. quid casus tm. Quot casus. duo. q accūs et ablatiu⁹.

Da prepōnes casus accī. vt ad apud ante aduersum cī
tra circū circa contra erga extra inter intra iuxta ob po
ne per prope ppter fin post trans vitra preter supra circiter
vsc secus penes Quomodo dicimus em ad patrem.apud
villam.ancie edes.aduersum inimicos. cī rheni.cītra forū
circum vicinos.cītra templū.contra hostes.erga ppin q̄s.
extra terminos.inter naues.intra menia.infra tectum.iuxta
macellum.ob augurū.pone tribunal.per parietem.prope fe
nestram.propter disciplinā.fin foies.post tergum.trans ri
pam.vltra fines.preter officium.supra celum.circiter ānos
vsc oceanū.secus viam.penē arbitros. Da prepositio
nes casus ablii. vt a ab abs cī corā clam de e expro prepa
lam sine absq̄ tenus. Quō. dicimus enim a domo ab homi
ne.abs quolibet.cum exercitu.coram testibus.clam custo
dibus.de foro.e iure.exprefectura.pro clientibus.pre timo
re.palam omnibus.sine labore.absq̄ iniuria.tenus pube
quod nos dicimus pubetenus. Da vtriusq̄ casus prepo
sitiones. vt in sub/sup & subter. Qsi accō casui seruit. q̄i nos
vel quolibet ad locum ire esse vel ituros esse significamus.
Qnabliō casui seruum. q̄i nos vel quolibet in loco esse vel
fuisse vel futuros esse significamus. In accī casus. vt itur in
antiquā silvam. In ablatiui casus vt stans celsa in puppi
Sub accusatiui casus. vt postcsq̄ sub ipsos nituntur gra
dibus. Sub ablatiui casus. vt arma sub aduersa posuit ra
diantia queru. Sup quā vim habet. vbi locum significat
magis accō q̄ ablatiuo casui seruit. vbi vero mentionē ali
cuius rei facimus ablatiuo tm̄. vt Multa sūg priamo rog/
tans super hectore multa.boc est de priamo & de hectore
In quā vim bz. etiā tūc accō casui seruit cum significat con
tra. vt in adulterū et in desertorem. Subter quā vim habet
eandē quam et superiores ad locum & in loco significantes
Que prepōnes sunt que a dictionib⁹ separari non possunt
vt di dis re ūcan co con. Quō dicimus em deduco distrabo
recipio secubo amplector cohereo congregor. Que sunt que
coniungī non possunt. vt apud e penes. Que coniungūtur
& separantur: relique pene omnes